

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

22 KASIM PERSEMBE
SAYI: 2018/47 No: 586
5 TL (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.

Türkiye 20 Kasım Dünya Çocuk Hakları Günü'ne 2 milyon çocuk işçiyle, son 7 yılda iş cinayetlerinde yaşamını yitiren 340 çocuk işçiyle giriyor.

millet bahçelerinde çay kaç lira olacak?!

Konuyla ilgili açıklama yapan Haydi Hayırlı İşler Bakanı Dursunî MENSÜH "Dolar ne bism düştü" dedi. Konuşmasına "Böro hala yüksek ama" diye devam eden bakan "Böro mu Yöbro mu diye okunuyo? Nasıl okunuyo?" şeklinde endişelerini dile getirdiği konuşmasında "Bu su içiliyo mu?" diyerek kürsüdeki suyu sık sık işaret etti...

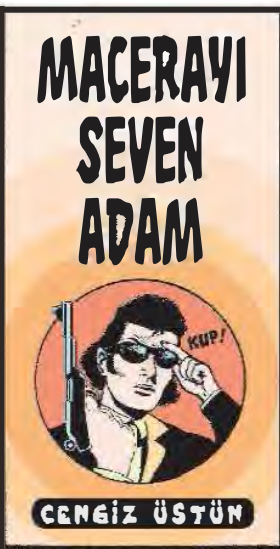
Daha sonra mikrofona gelen ünlü sanatçılar şarkılar söyledi, kalabalığı coşturdu... Onlar gidince bakan yine çıktı... "Bu su içiliyomuş ya lan amk çocukları!" diye sert açıklamalarda bulunan bakana cevap gecikmedi... Türkiye Su Üreticileri derneği başkanı Kortyüne Vecir basına yaptığı açıklamada "Korgün Vezir... Korgüte değir... Onu düzeltelim lütfen" dedi... Bu jet yanıt üzerine tekrar cevap veren bakan "Evden kendi suyumı getirmesem y**** yemiştin" dedi ve olay böylelikle tatlıya bağlandı... Ünlü sanatçılar geri çağırıldı... Tekrar şarkılar türküler... Sabahın erken saatlerine kadar süren eğlence, sabah uyanıklarında sona erdi... Zaten çok erken yatmışlardı... Kalabalık baya uyudu yani... Sabah uyanırlar... Binlerce kişi, salon zehir gibi kokmuş... Pencerele kapılar açıldı, havalandırma 3 saat sürdü salonun... Osura osura uyumuş binler... Huzur içinde... Uyanıdığın zaman farketmiyorsun... Dışardan işeri girince anlaşılıyor... Ayı ölüsü semisler sanki salona... O derece pisti... Neyse ki havalandı iyice...

otoyollarda hız limiti artıyor...

Benim araba 240 basıyo" diyen karayolları ve köprülerin bir kısmı Bakan "Aslında istesem bana hiç ceza yazamazlar. Ama ödemiyorum zaten. Yine de güzel güzel hız yaparken durdurulmak sıkıcı... O yüzden hız limitini 20-30 km artıracamız... Hayalimizdeki hız limiti 240 km. Ama hayallerimize kavuşmamız hiç de zor değil... İnlemek ve istemek gerekiyor... Düşünsenize, evden çıkıyorsak ve bakkala ekmek almaya 180-200'le gidiyosun... Sen 180'e varana kadar, bakkal çoktan geride kalıyor... Daha hızlı hızlanan arabalara ihtiyacımız var... Çünkü kimisinin bakkalı hemen binanın altında... Arabayla 2-3 metre... 2-3 metrede bir araba kaç yapabilir? Maksimum 15-20... Kimse bana "Biz teknolojiye en iyiyiz" demesin... 240 yapan araba yapmışsın, ben 240'a çıkana kadar başka mahalleye veriyorum... Bunlar boş mühendislik... Alman, Japon hepsi boş hava cıva... Sü-lalesini s*** hepsinin" diye devam ettiği konuşmasına alkışlarla son verdi ve omuzlarda dışarı çıkarak uçuşundan aşağı atıldı... Çok acayip... Kalabalık rahatlamıştı...

Trump ne istiyor..

Amerika Bakanlıgından yapılan duyuruda "Havalar soğudu, balık yakında yukarı çıkar" dendi... Özellikle Sarı kanat ve Lüferin bol çıktığı denizlerimizde sinekopa doyum olmuyor" diyen bakanlık yetkilileri "Ayrıca, yarından itibaren artık merzifon Bakanlığı olarak görevimize devam edeceğiz" şeklinde yaptıkları açıklama meclis lobilerinde kulis faaliyetlerinin hızlanmasına neden oldu... Kulis faaliyetlerindeki hız limitinin 20-30 km artması üzerine açıklama yapan kara yolları "Bizimle alakalı değil... Ama ben zaten uymuyorum... 200-220 yapıştırıyorum" dedi... "Araba çok hızlı hızlanıyo benim... Geçen boynumu burktum... Doktora gittim, dedim ki 2.vitesten 3'e attım boynumdan klak diye ses geldi dedim... Boynun sıkı tutmuş" dedi ve 3. vitesi yasakladı... 2'den direkt 4'e atıyorum artık... Araba yemiyo ama sonra yavaş yavaş şey oluyo... Sonra tekrar gittim doktora "Sanzımanın ağzına seildi ulan" diye kavgaya dövdü... Boynumun sakat olduğunu bildiğinden kafamı döndürüyö, ben yumru atıyorum... En nihayet bizi ayırdılar... Tufekim vardı bacağıma gizli... İki el ateş ettim... İçinde kurşun geçirmez yelek varmış, işlemedi... Dipsikle saldırdım ve başarılı oldum... Ve olay zamanla tatlıya bağlandı...

Devamı ve sonu haftaya

**Bu hafta
NŞA'yla
yer
değiştirdik.
İnşallah
yerimizi**

yadırgamayız. Hani biz yadırgasak
neyse de asıl siz yadırgamayın.

Natuk Baytan'ın “kamerayı hiç kimsenin koymadığı nereye koysam bakalım bu planda” düşünceleriyle arka arkaya çektiği Kemal Sunal filmlerinden Gerzek Şaban'da Kemal Sunal'ın canlandığı iki karakterden saf olan Osman'ı kandırmak isteyen mahalleliye Ahmet Kostarika “Görünmezlik dümeniyle!” der ve sanki hadi her gün olmasa da her hafta sonu yapılan bir numaraymış gibi Osman'ı görünmezlik dümeniyle kandırmaya karar verirler. Natuk Baytan filmlerini güzel kılan da zaten, her an her şeyin mümkün olabildiği bir paralel evrende geçmesi değil de nedir? Aklışelimin uğramadığı senaryolardır bunlar; bir kişi çıkıp “O ne saçma şey lan,” demez, en fantastik varsayımlar fizik kanunlarıymışçasına onaylanır. Türk sinemasında Türkan Şoray kanunlarını herkes bilir ama Natuk

Baytan kanunlarını kimse bilmez
çünkü Natuk Baytan evreninde
kanun işlemez. Martin Scorsese'yi
herkes sever çünkü normal, her şey
yerli yerinde. İş Scorsese'yi değil
Natuk Baytan'ı takdir etmekte.

Hiç tek bira içmemiş insan var. Çok var. Hiç içmemiş demiyorum, bir tane içip birle kalamamış insan diyorum. O insan ikinci bira insanıdır işte. İkinci birayı içmeden kalkamaz, ola ki kalkmak zorunda kaldı, kendisini bira içti saymaz. İşte Vanderbilt Üniversitesi'nde yapılan bir araştırmada bu insanların önlerine çekirdek konduğunda bitirmeden kalkamadıkları, Netflix'te diziye başladıklarında dizi ne kadar berbat olursa olsun sonunu getirmeden duramadıkları ortaya çıkmış. Kontrol grubu bir iki çekirdek yiyip bırakır, dizinin en fazla üçüncü bölümünde televizyonu kapatırken bunlar sonuna kadar gitmek zorunda kalmış hep. Yalnız neredeyse ben bile inanacağım, üniversite adı diye uydurduğum Vanderbilt bile gerçek üniversite çıktı lan? Bir yerlerden kalmış aklımda herhâl.

 @baris_uygur

KAC YILQDU?
FIRAT BUDACI

Kocaeli'de düzenlenen Türkiye Ralli Şampiyonası'nın 6'ncı ayağında gürültü gerekçesiyle yarışçıları durduran polis ehliyet-ruhsat soralı **6 yıl,**

İdo Tatlıses, “Kadın dediğin Ezal’in Eysan’ı kadar zeki, Süleyman’ın Hürrem’i gibi şeker, Emir’in Feriha’sından uzun, Güney’in Banu’su gibi güzel olmalı” açıklamasıyla hayalindeki toplama kadını tarif edeli **6 yıl**,

Alişan, ekranda
heybetli görünmek
için yaptığı hazırlıkları
unutarak ceketini
çıkarınca omuzlarına
yerleştirdiği peçeteler
stüdyoya saçılmalı **9 yıl,**

Mersedes'in Aksaray fabrikasında yöneticilik yapan Mustafa Şener, rüyasında Tayyip Erdoğan'dan "Niye yanıma gelmiyorsun?" diye azar işitince derhal Ankara'ya hareket ederek yalakalığına ruhani bir hava katalı **12 yıl,**

AKP'nin kuruluş aşamasında,Tayyip Erdoğan THY'nin Skylife dergisinde gördüğü “ampul” resmini çok beğenince,Abdullah Gül'ün tercihi “ayçiçeği” saf dışı kalalı **17 yıl,**

Sinop Müftülüğü,
“Gülen Yüzler
Projesi”
kapsamında
26 müftülük
personelinin güle
kurum duvarların
güler yüzle karşıla

Flash TV, Gollum fotoğrafı eşliğinde “AB Başkanı Hobbit mi?” diye soralı **8 yıl,**

"12. Geleneksel Elişi Eğitim Sempozyumu"na uluslararası bir hava katmak isteyen yetkililer çeviriyi kelime kelime yaparak **"Handjop Education"** sonucuna varalı **11 yıl**,

Fenerbahçeli Ümit Özat, “Sparta Prag’ı Sparta’da yeneceğiz” diyerek Çek coğrafyasında ufak bir değişiklik yapalı **14 yıl, (Not: Yendiler.)**

Mannheim'da bir yıl içinde 180 kedinin kaybolması üzerine, Bild gazetesi Türklerin kedi yediğini iddia edeli **40 yıl olmuş.**

nisan hakan

Merhaba.

Bir keresinde de bamyaya pazar'a gittim. Normalde pazar'a hiç gitmem. Ama bamyaya da pazar'dan alınır diye biliyorum. Yani benim kafamda öyle kalmış. Marketten bamyaya alınır mı ya. Alınmaz bence. Bamyaya pazar'dan alınır, bu budur. Bu budur da bu budur. Burdur. Resmen. Ne diyordum, "bamyaya". Özlem dedi ki "bamyaya al". E iyi, alayım o zaman bamyaya. Çıktım dışarıya, ayaklarımı beni pazar'a doğru götürdü. O gün de pazar vardı. Pazar günüydü çünkü. Bizim burada Pazar günleri pazar oluyor. Hey yavrum hey. Bir de Küçüksu'da Pazar günleri pazar oluyor. Onu biliyorum. Bisikletimle oradan gideceksem pazar kurulan yola hiç girmiyorum, diğer yoldan gidiyorum. Birçok yerde Pazar günleri pazar kuruluyordu, ben bu ikisini biliyorum. Girdim pazar'a. Bamyaya tezgahlarını seçe seçe gidiyorum. Pazar'ın sonlarına doğru üçüncü bamyacı'nın önünde durdum. Bamyalar güzel görünüyordu. Diri diri bamyalar. İlk iki tezgahdaki bamyalar o kadar da iyi değildi. Bu bamyalar güzeldi. Bu bamyalar iyiydi. Bu bamyalar tamamdı. Alınırdı yani bu bamyalar. İnsan pazar'a gidince de her şeyin en güzelini almak istiyor. Bu bir ihtiyaç oluyor pazar'da. Dedim "ben alayım madem bu bamyalardan bir kilo, çünkü bu bamyalar güzel bamyalar". Bamyalar da bamyalar, bamyalar da bamyalar. Lar.Ar. Rar.Ara Güler. Dedim ki bamyacıya, "bamyalarınız da ne kadar güzelmiş" dedim. "Güzelir abim" dedi. Dedim "ver o zaman oradan bir kilo, amann sabahlar olmasın" dedim. İnsan pazar'a gidince de bi teyzeleşiyor, o da var. Baktım bamyacı üstteki güzel bamyaların altında aslında o kadar da güzel olmayan bamyalar varmış, onlardan veriyor bana. Dedim ki, "yalnız" dedim "bu olmadı şimdi" dedim. "Üstteki bamyalar çok güzel, siz bana alttan alttan veriyorsunuz, beni üzüyorsunuz" dedim. "Olur mu ablacım" dedi, "ablacım" dedi bana, "hepsi aynı, bunun altı üstü yok" dedi. Ya var altı üstü, ben görüyorum, halla halla ya, var. Bir kilo tarttı, koydu poşete, verdi elime bamyaları. Bir an paralize oldum, aldım bamyaları, ödedim parayı, gidiyorum. Tam pazar'dan çıkacağım, bir bamyacı daha gördüm. Bamyaları efsane. "Ya" dedim, "sizin bamyalar ne kadar güzelmiş". "Bizim bamyalar efsanedir hanfendi" dedi. "Hanfendi" diyor bana. Bu biraz daha kibar biri. Hem bamyaları güzel, hem kibar. Aklımı aldı desem yeri. "Gecem ben birazdan" dedim. Diğer pis bamyacı'nın yanına döndüm. Pis bamyacı beni görünce bi irkildi ama çok da umursamadı sanki. Dedim "ben bu bamyaları geri vericem, kötü bamyaya verdiniz bana" dedim. "Kötü değil, güzel benim bamyalarım" dedi. Dedim "benim fikrimce kötü, paramı geri verin" dedim. "Vermiyorum" dedi. Dedim "nası vermiyorsun!!" "Basbaya vermiyorum, napıcaksınız" dedi. O öyle "napıcaksınız" dedi ya, benim nevrime döndü. Teyzeyim lan beni, Şevki Teyze'yim. Dedim "yıkırım bu tezgahı senin başına, dağıtırım lan burayı" dedim. Ve gerçekten de tezgaha doğru davranmıştım ki, insanlar araya girip tuttular beni, "ablacım sakın ol" diyorlar. Bamyacı gözlerindeki korkutucu azmi görmüş olacak ki, parayı hemen verdi. Bamyaya poşetini zaten tezgahına atmıştım. Siniirden bayılacak gibi oldum, hemen altuma bir tabure verdiler, bir bardak da su geldi. Bir yandan ağrıyan başımı tutup bir yandan da suyum içerken, veryansınlarım tüm hızı ve şiddetiyle devam etti. Ne demek yaa, ne demek. Biraz kendime gelir gibi olur olmaz yola koyuldum yine. Diğer bamyacıya doğru. Aldım oradan güzel bamyaları, eve döndüm. O akşam yediğim bamyaya dünyanın en güzel bamyasıydı. Ağladım. Pazar'da yaşadıklarım aklıma geldikçe için için ağladım.

Paçata Star olmaya karar verdim. Ama önce biraz paçata öğrenmem lazım. Benim paçatacılar arkadaşlarım var. Acayip paçata yapıyorlar, bir de yarışmalara katılıyorlar. Kim en güzel paçata yaparsa o birinci oluyor. Böyle anlatıyorlar anlatıyorlar, onlar böyle anlattıkça anlattıkça, ne bileyim, insan hevesleniyor. "Ne güzel bir şey ya" diyor insan, "paçata dansı ne kadar güzel bir şey olsa gerek ki, bu insanlar ne kadar da mutlu böyle" diyor insan. "Ben de mutlu olayım madem" diyor insan. Ama tabii önce paçata öğrenmem lazım. Sonra da yarışmalara katılıp paçata star olmalıyım ki tam olayım. Hey yavrum hey. Bizim burada yani Koşuyolu'nda varmış paçata kursu. Arkadaşlarımın yönlendirmesiyle başlayacağım yakında. Amacım iki sene içinde paçata star olmak. Paçatacılar arasında kendime saygın bir yer edinmek, parmakla gösterilmek. Bir de yani yakışır ya bana paçata star'lık. Kalipso Kralı'nı bildin mi. Aynı. Bugün bir Kalipso Kralı bence çok mutlu bir insandı. Ben de mutlu olmak istiyorum. Paçata Star olarak mutlu mesut bir yaşam sürmek istiyorum. Çok mu şey istiyorum. Hazar, babasıyla gurur duysun istiyorum. "Benim babam paçata star, senin baban neyimin y.rrağı" desin istiyorum arkadaşlarıma. Çocuğumu gerçekten çok kötü yetiştiriyorum. Öğrenç bir insanım. Gerçekten.

Yağmur yağarken silecekleri çalıştırdığında arabadayken, silecek suyundan hiç gitmeden camlar temizleniyor ya, sevinmiyor musun. Bence çok seviniyorsun. İçin için.

Hoşça kal.

"laheyya"

23 Kasım Cuma / **Ankara Baatın Flat** / Saat: 20.30 / **biletler**
biletix, dost kitabevi, kapı, ankara komedi festivali
30 Kasım Cuma / **BKM Mutfak Çarşısı** / Saat: 21.45 / 0212 327 72 00

FurkanÖzçoban

ALİ BABA... (Evlendi)

ŞAHMERAN

Bakın bu satırları Uykusuz'un 267. sayısında yazmışız:

Normal şartlar altında

özelleştirilen bir şirkete aynı zamanda "tekel" olma hakkı verilemez.

"Özelleştirme" madem neo-liberallerin, "daha etkili, serbest rekabetle daha kaliteli hizmet" çığlıklarıyla savunulan bir uygulamadır; bizim paramızla kurulan bir deniz ulaşımı şirketi özelleştirilirse, o şirketin tekel olma ayrıcalığı da kalkar. Ama Türkiye'nin havasından mıdır, suyundan mıdır bilinmez, özelleştirilen İDO'nun İskoç sahibi, Bursa Belediyesinin de sefer başlatacak olmasına "Ama bu haksızlık!" diye feryat etmektedir. E be güzel yavrucuğum; zaten benim paramla kurulan şirketi aldın, ben bırak hayrını, zararını gördüm, hala utanmadan konuşuyorsun.

Ve **normal şartlar altında**, İDO'yu alan adam, hatların rekabete açılmasına "özelleştirmenin ruhuna aykırı," diye itiraz ederse, hiç olmazsa bir gazeteci merak eder de araştırır "Kimmiş bu kılıkuyluk ulan," diye. Türkiye'deyse hiçbir gazeteci haber yaptığı adamın kim olduğunu araştırma gereği duymayacağından, söz konusu adamın aşırı dinci bir fanatik; tescilli bir eşcinsel düşmanı ve de açıkça ırkçı olduğunu sadece Uykusuz'da okuyabilirsiniz.

Yine **normal şartlar altında** bu adamın, ülkesinde Rekabet Kurulunun önüne şimdiye kadar herkesten daha çok çıkmış bir tekelci, şirketlerinin de yirmiden fazla rekabet soruşturmasına konu olmuş bir adam olduğunu çoktan okumanız gerekirdi. Ama maalesef ülkesinde kendisinden "utanç rekortmeni" diye bahsedilen, belediye şirketinin personelini çalan, rakiplerini batırmak için bedava seferler düzenleyen ve bu yüzden cezalandırılan bu adamın maceralarını sadece bir mizah dergisinde okuyabiliyorsunuz. Eh, zaten komik olan da bu.

Bakın aradan altı yılı aşkın zaman geçmiş, bu altı yılda İDO'yu alan İskoç'un ırkçı, cinsiyetçi ve kendi ülkesinde utançla bahsedilen bir adam olduğunu tek bir yerde okudunuz mu? Ha evet, şimdi şirketin başına koydukları genel müdürün zırlamalarını dinliyorsunuz sağda solda. Neymiş belediyeler de sefer koymuş, yok köprü söylenenden ucuz olmuş, yok bir iskelelerini teslim etmemişler. Onlar ne yapmış? Şehirici deniz otobüsü hatlarını iptal etmişler. Niye? Zarar ediyor diye. E bakıyorsun şirket hala onlarca milyon kâr ediyor? Yok yetmiyor. Daha çok kâr etmeliler. Donumuza kadar soymalılar, evlerimize girip kabımızı kacağımızı da almalılar. Bunun için de herkesin gözü önünde İstanbul halkını rehin alıyorlar. Pay mı vermek istemiyorlar bazı mahfillere de o yüzden mi zorluk çıkarılıyor beni ilgilendirmez ama kendisine zorluk çıkarılan şirket hâlâ onlarca milyon cukkalıyor ama mızırdanmaya devam ediyor. Çünkü niye? Çünkü özelleştirme hizmet kalitesini artırır, fiyatları düşürür, herkes için iyidir. E be ağzına kürekle vurduğumun evladı, özeleştirme hizmeti komple ortadan kaldırdı. E be içine beton dökülesice, özelleştirme fiyatları üçe beşe katladı hem de o zamanlar petrol de kur da yerinde sayarken. E be tavuk kümesinde zıbarasica, özelleştirme herkes için iyidir dedin, herifcioğlu koca bir şehri rehin aldı, resmen fidye istiyor. Ha ama yapısal reformlar. Gidin kendi evinizde yapın yapısal reformunuzu, dışarıda çoluk çocuğun ahlakını bozmayın bari.

"Sen geldin bütün sularım Akdeniz yürüdüm bir sevdanın başkentine... Ben hiç bu kadar kadın olmadım."
-Neriman Cahit

GEZİ: Bütün Millet Bahçeleri'nden daha manidar, daha güzel, daha millete ait güzel parkımız. Size rağmen korumayı başarmadık mı? Bu hakikati, hiçbir soruşturma ya da tutuklamayla kapatamayacaksınız...

TEK: Ülkedeki tek güzel şey, başkanın Ali Ağaoğlu olmaması. O da şimdilik! Emlak zengini görgüsüz konusunda da Küçük Amerika olmayacağımızın garantisi yok...

İLBER ORTAYLI: Tarihten daha ünlü olan tarihçi! Tarih biraz da "Akmaya devam edeyim de İlber'e ayp olmasın, izliyordur kesin" diyerek akıyor gibi. O kadar meşgul oldu ki tarihle, artık tarih de onunla illa ki ilgilenmek durumunda...

OLGUNLAŞTIĞIM AN: Carte d'OR kutusu gördüm annemin buzdolabında. Bir ümit açtım kapağını, dereotu çıktı içinden. İşte ben o an olgunlaştım...

SIFIR ALTI: Ankara soğuğu fena. Askerlik yaparken ısınmak için ayağına çay dökenleri de duydum ki, yazmadan edemedim. Doğa doğa böyle soğuk kentte doğmuşum. Üstelik 7 Kasım'da. Bari doğduğum yıl gayet sıcak: 1968...

HARF DEĞERİ: Vidanjör, viyadükte refüje çarpsa, bundan sadece scrabble karlı çıkar!

DERİN EZIKLIK: İtalyan erkeklerini çizmiş adam, her biri heykel gibi. Pek kendi toplumunun erkekleri? Hepsı eciz bücü, ezik, yamuk. Dipteki ruhunu yansıtmış, bu aşağılık duygusundan mizah üretmiş. Aferin sana yaşak ruh, bravo sana ezik fitrat! Hadi bizi güldürmek için sat toplumunu, çevreni, aileni, sat en nihayetinde kendini. O kadar çaba boşa gitmez, özünü hor görmeye gülecek bir ezik tayfayı her zaman bulursun. Ve fakat buralı olmaktan duyduğun utancın burayla değil seninle ilgisi var, bunu da yerleştireceğin kafana...

NARDENK: Beşiktaş'ta bir sokak adı. Gizli bir yazar, mükemmel sokak isimleri konduymuş güzide semtimize. "Loşbahçe" bir başka muhteşem sokak adı...

ÖTEKİ BOĞAZ: İstanbul'un en yadigar semtlerinden biri Kandilli. Çocukken adını en çok "Kandilli Kız Lisesi"nde geçtikçe duyardım, Kuleli Lisesi'nde okumuş rahmetli babamdan. Az geçildiği için yokuşvarı sokaklarından birini ot bağlamış, yemyeşil serilmiş öylecene, rüya sahnesi gibi. Yürüdükçe yüzyıllar geçiyor adeta...

GÖZLÜK: Eczane camında "SSK gözlükleri anında verilir" yazması ve Aydan Gündüz'ün "Bu ne böyle, gözündeki gözlüğü mü çıkarıp veriyö adamı?" demesi...

HERKESİN KAFKA'SI KENDİNE: Franz Kafka'nın

"Aforizmalar" kitabına 2009'da yazdığı önsözde "Her okurun bir Kafka'sı olduğunu biliyorum" diyor Ferit Edgü ve aynı güzellikle devam ediyor: "Benim Kafka'm, yaşamın onulmaz biçimdeki

hiçliğini, çaresizliğini, kendine özgü, öncesi ve sonrası olmayan bir yapıya dönüştürürken, bunu günlük gerçekliğe hiçbir gönderide bulunmadan gerçekleştirirken, kurgulanmış gerçeğin, gerçeklikten daha gerçek olduğunu gösterir." Lakin bundan sonrasına itirazım var: "Tanrı'nın gölgesi, zaman zaman yazılarına düşer gibi olur. Ama bu kimin Tanrı'sıdır? Yahudilerin Tanrı'sı mı, Katolik Pascal'ın Tanrı'sı mı, Protestan Kierkegaard'ın mı? Yoksa hiçbiri mi? Varolmayan bir Tanrı! Niçin olmasın? Kafka'nın yapıtında bir Tanrı düşüncesinden söz edilebilirse bu ancak, varolmayan bir Tanrı'dır: Negatif teoloji." Kafka'dan daha kafkaesk olmanın alemi var mı Ferit Edgü, hangi ehliyetle Allah'la kul arasına girebiliyorsunuz böyle rahat rahat? Franz Kafka'nın 68 numaralı aforizması şöyle: "Her yuvayı koruyan bir Tanrı'ya inanmaktan daha keyif veren ne olabilir?" Bu cümle, Kafka'yı inançlı yapmaz lakin inançsız olduğuna dair bir cümlesi de yok. Benim Kafka'm; inançsızlığı, modernlik gereği saymayacak kadar iyi yazar. Bütün iyi yazarlar gibi de Tanrı'nın meslektaş! Yahudi Atasözü "İnsanlar düşünürken Tanrı güler" diyor. Bana kalırsa, "Varolmayan bir Tanrı"yı düşündüğünüzde daha da coşkulu güler Tanrı...

MODERNİZM: "Savaş ve Fazilet" diye radyo yıldızları yoktu ama

"Cenk ve Erdem" var. Var...

GADDARE: Okuduğum bir romanda denk geldim, kama benzeri bir bıçak türüymüş. İsmi her şeyi anlatıyor. Görünce ürperdim inceden. Bıçak demişken, İhtiyaç Molası adlı grubun perküsyon ve davulcusu, aynı zamanda da diş hekimi olan arkadaşım Sinan Tansal, şimdi de bıçak ustası oldu! Birbirinden haysiyetli bıçaklar yapıyor. Tüm bunlar kafi değilmiş gibi, çok da komik bir adam. Tebrikler Tanrım, çok başarılı çalışma...

MORG VE ÖTESİ: Grubun "Ölürsem kabrime gelme istemem" adlı şarkısı çıktı çıkıyor!

HASANDEDE: Kırıkkale'nin Hasandede köyünde, çocuk doğduğu zaman, bir küp şarabı toprağın bi yerine gömerlermiş, çocuk büyüyüp düğün yaptığında o şarabı içirilmiş. Pes valla, filmlerde olur böyle şeyler. Bu çağda iki küp koymak lazım, ikinci küp de boşanacağı gün için!

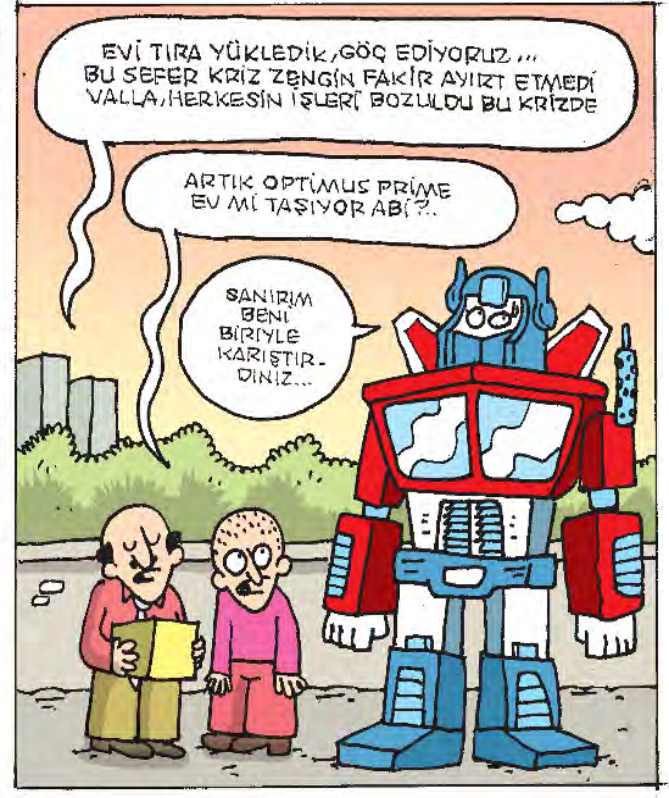
ÇOKONAT: Marketten çikolatalı gofreti değil de bunu almak, kupa mağında yedek kaleciyi oynatmaya benziyor. Yaşanmaz mı zaman zaman? Yaşanıyor...

GEMİ: İstanbullu'nun hakikisi, vapurdan ziyade gemi demeyi tercih ediyor...

KIZ İSTEME: Genetik üreme emri, insan evladına neler yaptırıyor yahu, şu toplam libidal enerjiden baraj kurulsa ışıl ışıl oluruz ha yeminlen...

4.ANKARA KOMEDİ FESTİVALİ: 24 Kasım Cumartesi günü, Kızılay Route adlı mekanda sağlam bir mizah gecesi olacak. 19.00'da Emrah Ablak ve dergiden sürpriz isimler sahne alacak. Uykusuz Gecesi'ne doğru şekilleniyor gece. Ayrıca Açık Mikrofon için gelenler de süre bulacak. Sunucu benim. Katiyen bekleriz!

Mustafa Satıcı

instagram.com/cemguventurk

CEM GÜVENTÜRK

“kendimi
durduracak
değilim”

Fırat Budacı

Söylemeye dilim varmıyor ama hayattan zevk almaya falan mı başladınız? (Homurtular)

MURPY Kulübümüzün kurucusu olarak sen söyle Başkan. Doğrusu günden güne gençleştiğini görüyorum. Dün Neal'ın meyhanesinde art arda viskileri devirirken pek bir şendiniz. (Homurtular)

BAŞKAN “Bitmemiş Bir Şiir İçin Kadanslar” isimli şiirimi bitirmiştin. Biraz kafa dağıtıyordum. Orada olduğunuzu bilmiyordum. Neden selam vermediniz?

MURPY (Küçümseyerek güler) Oradaydım. Beni hayata bağlayan herhangi bir şey, mesela sizinki gibi bir şiir... (Grup üyelerine tek tek bakarak, alaya bir tonda) Declan gibi bir sevgilim... Adrian gibi şefkat dolu bir ailem ya da Bay Edward gibi bol param olmadığından büyük bir boşluğun tam ortasında içiyordum. Sizi temin ederim intiharın kıyısındaydın. Sizi o halde görüp öfkeden ayılasam, bugün aranızda olmayabilirdim.

EDWARD (Alingan) Paranın konuyla ne ilgisi var, aksine mutsuzlukturn para, hele hele beni hayata bağlayanın para olduğunu düşünmeniz düpedüz hakarettir, rica ederim haddinizi bilin.

BAŞKAN Beyler, lütfen aranızda tartışmayın, zira gündemimiz çok yoğun. (Önündeki kağıda bakarak) Evet... Bay Adrian grubun bütün üyelerinin intihar düşüncesinin nimetlerini yediğini fakat hiç bir üyenin intihara götünün yemediğini iddia eden bir deklarasyon yayınladı. Bu arada “göt” dediğim için özür dilerim, Bay Adrian'ın deklarasyonunda aynen bu ifade kullanılmış.

ADRIAN (Ayağa kalkarak) Evet, göt dedim. Çünkü o deklarasyonu yazarken gerçekten öfkeliydim, hatta intiharın eşğinde olduğumu söyleyebilirim.

(“Hadi be”, “Kim tutar seni”, “Göt sensin” sesleri)

ADRIAN Size yalan söyleyecek değilim. Amacım, deklarasyonu yazdıktan sonra bileklerimi kesmek ya da ceplerime taş doldurarak kendimi Liffey nehrinin soğuk sularına bırakmaktır. İki yöntem arasında kararsız kaldım, karar vermeye çalışırken de uyukalmışım. Eğer bu deklarasyonu yazdıktan sonra, o öfkeyle intihar edebilseydim, bugün hepinizin utanç içinde, afedersiniz göt gibi kalacağını düşünmüştüm. (Oturur) Kismet olmadı.

MURPY Bu hayatımda duyduğum en rezil intihar düşüncesi, uyuyakaldığı için intihar edemeyen bir adam... Karşınızda çocuk yok Bay Adrian, siz kimi kandırıyorsunuz?

ADRIAN (Tekrar ayağa kalkar) Ya size ne demeli? Şakağınıza dayadığınız tabancayla duvardaki rahmetli babanızın fotoğrafını nasıl vurdunuz? Zavallı Bay Seán, tam alnından vurmuşsunuz adamı. (Gülüşmeler)

MURPY O olaylar öyle değil! Bunlar tamamen iftira, intihar düşüncemi alçaltmak istemeyen bazı güçlerin uydurduğu safsatalar. Kulübümüzün kurucu başkanı bile âlemden âleme koşarken benimle uğraşılmasında kasıt görüyorum.

EDWARD: Doğru söylüyor, kurucu başkanın gününü gün ettiği bir intihar kulübü kendini feshetmiş sayılır. Böyle bir başkanın liderliğindeki üyelere ne beklenebilir? Doğrusu, benim bu başkana ve kulübe güvenim kalmadı. Bunu söyleme hakkına sahibim, çünkü en azından sizler gibi kapalı kapılar ardında değil, herkesin gözü önünde intiharı denemiş, rüştünü ispatlamış biriyim.

BAŞKAN Yalçın kayalıklardan atlama hayalleriyle bizlere hava atarken, evinizin çatısından üstelik yağmurun yumuşattığı toprağa atladınız diye hatırlıyorum. (Gülüşmeler)

EDWARD Yağmurun yağması benim suçum mu? O yumuşak dediğiniz toprak bir ayağa mal oldu bana. Bir ay boyunca acılar içinde yatağa mahkum kalmışken kaybettığım paralardan bahsetmiyorum bile. Topal kalmak yeterince ağır değil mi? (Sağ bacağını göstererek) Bu bir nişandır baylar! Aranızda intihar teşebbüsünün izini bir tek ben taşıyorum. Başkan olmamı öneriyorum. (Homurtular)

BAŞKAN Yine mi aynı konu baylar! Tüzüğümüze göre başkanlık seçiminin ancak başkanın intiharıyla mümkün olduğunu biliyorsunuz...

ADRIAN Et o zaman!

BAŞKAN Ben intihar edersem kim başkan olacak? Bay Edward mı? Güldürmeyin beni, Bay Edward sadece servetini kaybederse intihar edebilir, o da belki... Kafasındaki intihar düşüncesi derin tahliller gerektiren psikolojik alt yapıdan tamamiyle yoksundur. Öyle değil mi Edward?

(Edward cevap vermez)

BAŞKAN Sizlere daha önce de defaatle açıkladım, kurucu başkan olarak kulübün devamlılığı açısından aranızda en son intihar eden ben olmalıyım. Zira içinizde başkanlığı yürütebilecek yetkinlikte kimse yok. MURPY Biz intihar ettikten sonra keyfine bakmayacağın ne malum başkan! Doğrusu, “Oh be kurtuldum şu işten,” dediğini duyar gibiyim. (Gülüşmeler)

BAŞKAN (Konuyu değiştirmek ister gibi) Bugüne kadar intihara hiç teşebbüs etmeyen Declan konuşsun. Evet Bay Declan, biliyorsunuz ki kulübümüzün kuralları gereği, en son katılan üye olarak altı ay daha intihar teşebbüsünde bulunmazsınız sizi azletmek zorunda kalacağız. (Bütün kafalar Declan'a döner)

DECLAN (Bir süre sessiz kaldıktan sonra, kafasını öne eğerek ağır ağır konuşur) Elimden geleni yapıyorum. Fakat işten eve çok geç saatte ve yorgun geliyorum. Bırakın intiharı gerçekten hiçbir şeye takatım kalmıyor. Fakat müsterih olun, kısa zamanda bir şeyler olacak, bunu hissediyorum. (Bir süre konuşmadan yere bakar) Öte yandan hayatımda bazı gelişmeler oldu... (Kafasını kaldırıp kulüp üyelerine bakar, tedirgindir, kısa bir sessizliğin ardından iç çekerek tekrar önüne döner) Neyse boş verin...

BAŞKAN Konuş Declan.

MURPY Evet konuş!

DECLAN (Ani bir kararlılıkla) Ben vazgeçtim! Yani hayat çok kısa zaten. Size dürüst olacağım, çalıştığım şirketten terfi ve maaş artırım aldım. Müdürüm Bay Shaun, böyle giderse kısa zamanda yeni bir terfi alabileceğimi söyledi. Şans yüzüme gülmeye başladı. Beklemek istiyorum. (Homurtular)

DECLAN Yani ne bileyim, aslında çok saçma değil mi intihar? İnsan, hayatını sonlandırdıktan sonra hayatını sonlandırdığını bilmiyor ki... (“Ooo yabancılaştım”, “Ne alakası var”, “Hiçbir şey anlamamış” sesleri)

ADRIAN Şirketlerin zavallı gençleri daha fazla sömürebilmek için onlara daha fazla yetki vermesi büyük bir oyun. Terfi ve statü çığmızın vebasır beyler!

BAŞKAN Hata yapıyorsun Declan. Yakında fikirlerin değişecektir. Sana

sunulanların bir yanılgı olduğunu anlayan çok uzun sürmez.

DECLAN Hiç sanmıyorum, benim için korkak demeyeceğinizi bilsem şu dakika kulüpten ayrılırdım. İnsanların bizimle dalga geçtiğini görmüyor musunuz? Her ay burada toplanıp intiharı öven, ama bir türlü intihar edemeyen zavallılar topluluğuyuz. Artık hayatta olmayan tek üyemiz William'ın kalpten gitmesini bile insanlara intihar diye yutturan sahtekârlar kulübüyüz...

ADRIAN (Öfkeyle ayağa fırlar) Asıl sahtekâr sizsiniz Declan! Terfi söz konusu olunca resmen götünüz başınız oynamaya başladı. Sizin gibilerin William'ı ağzına almaya hakkı yok!

DECLAN Laflarınıza dikkat edin Adrian. William'ın ne mal olduğu ortada, intiharın en ateşli savunucusu bir fahişenin koynunda zevk içinde öldü. Büyük nihilistin hedonist sonu...

EDWARD Bu akşam ne çok göt dendi.

BAŞKAN Beyler hepinizi sükunete davet ediyorum. Bu şekilde bir yere varamayacağımız ortada. Bizler, bu kadar bayağı tartışmalara girecek insanlar değiliz. Bu şekilde davranmakla uzaklaşmaya çalıştığımız sıradan hayatın birer kölesine dönüşüyoruz.

MURPY Bravo!

BAŞKAN (Murpy'nin verdiği gazla devam eder) Dostlarım! Bizler, sıradan insanlara göre hayatı daha derinlerde yaşayan, derinlere indikçe yaşam ışığının zayıfladığı yerlerden dersler çıkaran, hayat denen bu büyük boşluğun içinde tutunacak hiçbir şey olmadığını herkesten önce fark eden bireyler değil miyiz? Sıradanların zevk

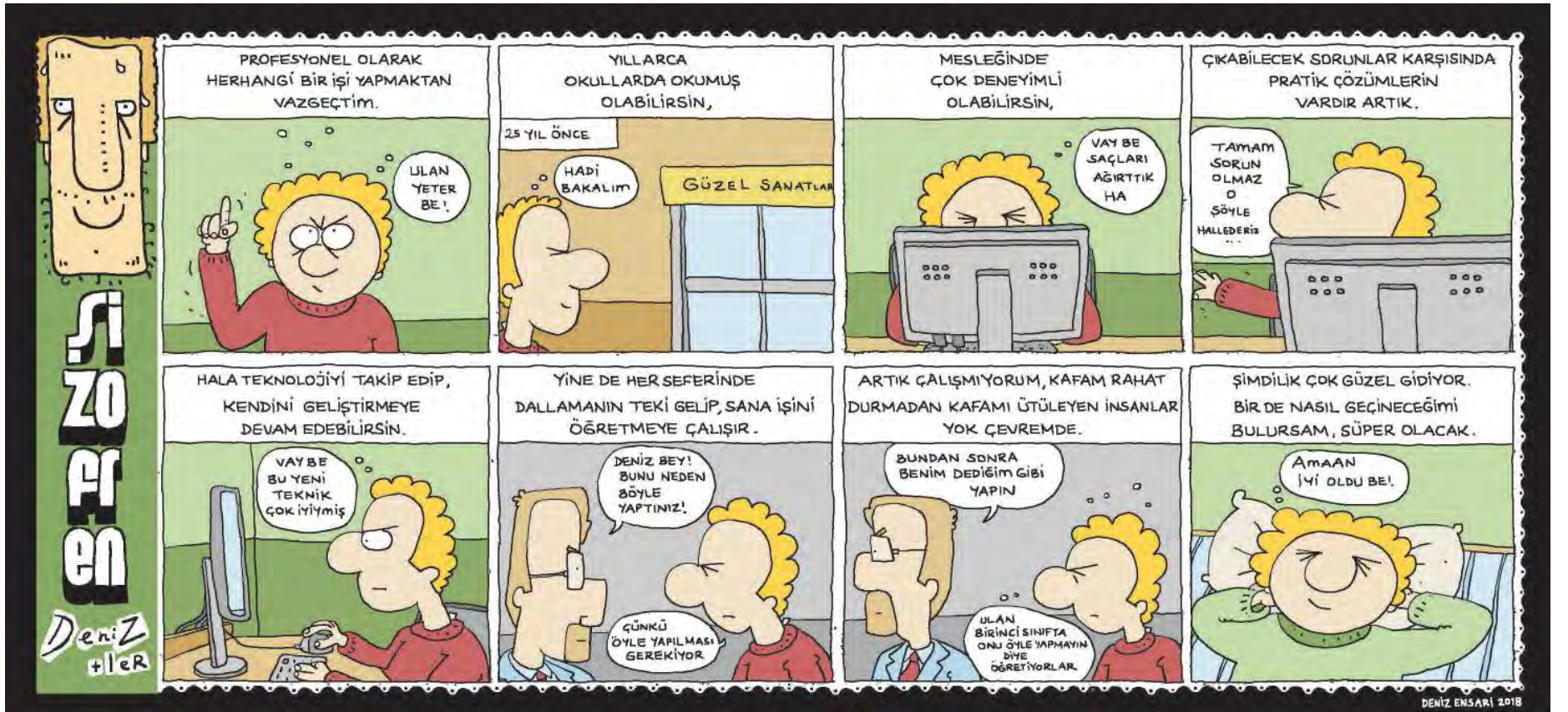
çığlıkları attığı, ömürlerinin uzun olması için Tanrı'ya yakardığı, her gün, her saat mide bulandırıcı yaşamlarını tekrar etmekte en ufak bir beis görmedikleri şu dünyayı reddetmek üzere bu kulübü kurmadık mı? (Bravo sesleri ve alkışlar)

BAŞKAN (İlyice coşmuştur, ayağa kalkar) Öyleyse neden duruyorsunuz? Nedir sizi bir gün daha yaşamaya bağlayan? Yaşadıkça peşinizi bırakmayacak mutsuzluğun derin bir huzura dönüşmesi için ne bekliyorsunuz? Dostlarım! Niçin yaşayalım? Yaşamak gibi beyhude bir çabaya neden girelim? Her an önünüze çıkan yalancı, bencil, samimiyetsiz, çıkarıcı, sinsî muhterisler için mi? Çarklarını döndürmekten başka amacı olmayan, gerekirse o çarkların içinde kendisine karşı duranı öğütmeden çekinmeyen, ahlaktan yoksun ticarethaneler için mi? İstediklerini elde etmek için bizleri öpücüklere boğan, sonra vakti geldiğinde bir kap sıcak yemeği önümüze koymaktan tiksinti duyan kadınlar için mi? Hayır dostlarım! Hiçbir bağ, hiçbir ilişki, hiçbir zevk bizi yaşamaya zorlayamaz. Yaşam diye önümüze sunulanlar, bizleri kokmuş birer paçavraya çevirmekten başka işe yaramayacak. (Art arda patlayan bravo sesleri)

BAŞKAN (Coşkuyla kollarını iki yana açar) Öyleyse ne duruyoruz baylar? Kendimize bir çeki düzen vermenin vakti geldi. Kendi onurunuzu düşünmüyorsanız kulübümüzün onurunu düşünün. Bu akşam hepinizi intihara davet ediyorum. Şunu bilin ki yaşadığımız her gün ölüyoruz. Haydi! (Sessizlik... Alkış ve katılım bekleyen Başkan'la sessizliklerini koruyan üyeler uzun uzun bakışır, bakışma biraz fazla uzayınca Murpy kafasını önüne eğip tırnaklarını kontrol etmeye başlar, Adrian sırt ağrısı olduğunu belli eden hareketler yapar, Edward sanki bir sorun varmış gibi sağ bacağına bakar, Declan saatini kontrol edip ceketindeki hayali kepeği silkelere. Başkanın kolları hâlâ havadadır. Sonunda sessizliği bozan yine o olur.)

BAŞKAN Noldu?

Not: Bu oyun Max Frisch'in “Günlükler”indeki bazı bölümlerden esinlenilerek yazılmıştır.

DENİZ ENSARİ 2018

Çarpışma İpek & Burak

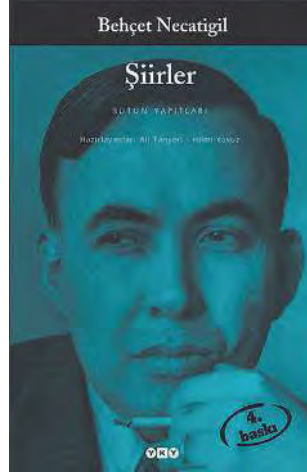
yazar 42er oky

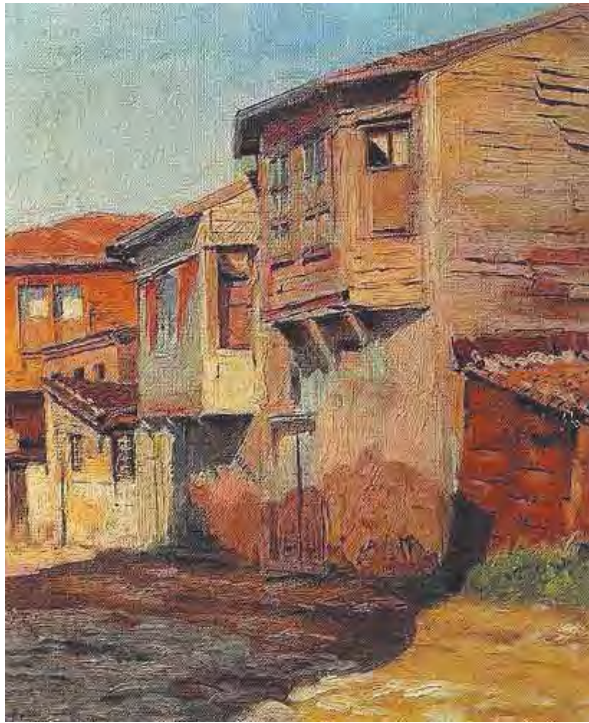
ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Sizdendik, yalnız biraz okumuş, /İki kadın, bir erkek, iki çocuk/ Uykulu, acele bir karıkoca/ Bizdik geçen önünüzden başları eğik."
Behçet Necatigil/"Eski Sokak"

Yeniden İstanbul. Eski sonbaharları epey andıran sert rüzgârlı, grisi, laciverti bol ıslak bir gecenin içine doğru. Uçağa yanaştırılan o merdivenlerden iniyoruz. Yağmur serpeyor. Karanlığın içinde kıpraşan kırmızı kırmızı ışıklar. Islak yerlerde yansımalar. Arkamdaki basamaktaki küçük kız ; "Bu ne anne, burası ne?" diyor annesine. Hayretle. "Niye gece oldu?" diye de sordu kız. Haklı. Herşey bir saat içinde oldu. Çarçabuk. Bir filmde sahne kesilir birden bir başka yere geçilir ya öyle. Sıcacık, masmavi, günlük güneşlik bir günde, ısınmış, ıslık ıslık parlayan o sarsak (alüminyum mu) merdivenlerden takır tukur çıkıp

Behçet Necatigil 1916-1979

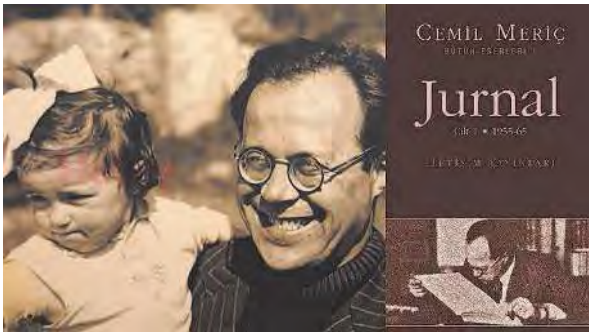
Hoca Ali Rıza 1858-1930

o küçük oval kapıdan içeri girdik. Henüz bir saat önce. Ne olduysa o kutunun içinde oldu. Gün o minik yumurtamsı pencerelerde yitip gitti. Gri bulutlar. Hepsi o pencerelerde. "SİZDENDİK" Yukarıya, en üste bir kısmını alıntılıdığım o şiir. Necatigil'in eski mahallesinin, (" Küçük ahşap bir dizi evlerdi/ On yıl önce o sokak") hiç tanımadığı/tanışmadığı eski komşularına hitaben yazmış olduğu o ünlü şiir: "Sizdendik" diyor. Komşularına. Kendisini hiç tanımamış komşularına. "Sizdendik, yalnız biraz okumuş" O da "biraz". Çok değil. Ürkemeyin yani. Kendini üstte gören(belki daha üst sınıflardan gelme, hasbelkader oralarda oturmak mecburiyetinde kalmış) biri, "bir seçkin" yerine konmaktan ödü kopuyor şairin. (sahici saf tevazu, incelik, içtenlik, diğerkâmlık daha bir sürü--say say bitmez--meziyetlerle donanmış gerçek bir bilgeydi rahmetli) "Komşunuzduk ama görüşemedik/ Hiç vakit yoktu." "Gelip gidenimiz olurdu ya/ Gülüşmeler bizden değildi." Şiirin tamamını bulup okuyun. Muhteşem. Bu yazma çizme işlerini yapanların trajedisi. Okudukça, yazdıkça içinden çıktığınız, güya kendileri için uğraştığınız insanlarla aranız

açılmaya başlar. Adım adım. Bir tür yabancılaşma gitgide büyür. ("biraz" deyişi o yüzden) Acıklı olan şu; Şairin "Sizdendik" mektubu, muhabatına ulaşamayacak. Ulaşamadı. "Onlar" maalesef şiir okumuyorlar. Okumazlardı. (istisnalar ayrı)

O "Sizdendik" hitabını, şairin hiç kastetmediği diğer, (trajik bir şekilde "Sizdendik" i daha sahici bir şekilde temsil eden) bir başka kesim okuyacak. Şiirle, sanatla ilgili o azınlık. Onlar. Kültürle ilgilenebilecek eğitimi(büyük çoğunluğu öyle bir eğitim için gereken daha üst düzey gelir seviyesindeki ailelerde doğma şansına sahip olmuş) olanlar. "Bak, onlardanmış"ı onlar diyecek. "Aa meğer bizdenmiş" duyulmayacak. Bizim dergilerde de; yazarçizer takımı; İlk kuşaklar; bizler şanslıydık.

Ürettiklerimizi içinden kopup geldiğimiz mahallelerdeki insanlar okuyordu. Necatigil'in sözünü ettiği "Küçük ahşap bir dizi evler" de oturanlar. Beşyüzbin satıyordu "Gırgır" "Sizdendik" dememiz gerekmiyordu kimseye. "Onlardandık" besbelliydi. Onlar da biliyordu, biz de. Onlar okuyordu zaten. Zamanla değişti durum. Toplumun karmaşıklaşması, ilgi alanlarının çeşitlenmesi, binlerce tv kanalı, internet, cep telefonları falan filan derken. Satışlar iyice düştü. (epey iyice) Giderek dergilerin dili de, muhatapları da değişti. Artık mizah dergileri de, o fakir mahallelerin evlerine girmiyor. Oralarda okunmuyor. İçerikler de değişti. Farklılaştı. Onlar'a değil hikâyeler. Artık eski mahallelerimizi ziyaret edip, yürüyenleri çevirip çevirip "Sizdendim" desek olmaz değil...

Cemil Meriç 1916-1987

(Bu "sizdendim/bizdendin" meselesi biterken bir ek; Bir tren yolculuğunda tanışıp konuştuğu genç üniversiteli büyük düşünürümüz Cemil Meriç'e: "Sen bizden değilsin!" demişti. O şok edici cümle, üstadın hayatını değiştirdi. Bildiğimiz Cemil Meriç o cümleden sonra oluştu.)

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim...

ÖMER GÖKSEL

Kış kaçıışı

Kış geliyor, kedileri ikiye
getirmenin zamanı geldi. Ayaklar
üşüyor, yağmur tüküre tüküre
kafamıza yağıyor. Büyük
şehirlerde yerler ful beton
olduğundan her adımda
başka macera, başka tuzak
geliyor. Ayakkabılar, çoraplar
ıslanıyor. Tadlar kaçıyor, mideler
bozuluyor...

Bitmeyen bir inşaatın içinde yürüyoruz en baştan beri. Şehirden kaçamayanlarımız bunu kabullendi. Ayakkabılar çamur içinde sürekli.

Her yerde beton tozu, kafanı kaldırsan inşaat vincine denk geliyor.

Taksim muazzam bir yer olmuş artık. Tam meydan yağmurda harika oluyor. Ful beton kaplama olduğu için ufak bir havuz gibi seni bekliyor. Zaten yapılan alt geçit üstten su sızdırıyor. Bir tarafta dev ve en gerekli cami inşaatı, bir yanda yıkık bir bina. Tam meydana geldiğinizde Türkçe duyamıyorsunuz artık. Yani sağdan soldan gelen mmüzik sesleri bile başka bir dilde. Neredesiniz? Taksim'de...

Meydan zaten gece de karanlık. Nedense artık, milleti korkutmak için midir, yoksa başka bir şey mi bilemiyorum... Sağda solda polis araçları, her tarafları, vuruk çizik içinde, güveni tesis ediyorlar. Yine motorlar gelmiş ortaya park etmiş dönercilerin önünde. Karanlık bir meydan, karanlık içinde sadece dönercilerin ışıkları az çok görülüyor. Dönerler dönüyor, mideler doyuyor. Islak hamburger hala bildiğiniz ıslak hamburger gibi. Birileri gecenin bir vakti sahhoş sarhoş yiyor. Ertesi gün midede pişmanlık...

Şehir büyüdükçe büyüyor ama bir yandan da sanki bozuk bir hücre gibi çoğalıyor. İstanbul'un dışına havalimanı yapıyor, ortadan kanal açacaklar... Bari yandan da bi kanal açalım, boğazı da 8 köprüyle taçlandıralım. 3. köprü çok güzel oldu, ormanları filan şöyle bi tıraşladık. Trafığı azalttı mı azaltmadı mı bilinmez ama ağaçların tıraşlanması iyi oldu. En çok ihtiyacımı olan şey yoldu... Yolumuzu bulmanın en iyi yolu zaten yol yapmak. Buradan ceplere yollar yapmak istiyorum.

Sokaklarda fakirlik belirtisi geri dönüşüm insanları

çoğalıyor. artık çöpler bile karıştırılıyor, insanlar hayatta kalmak için kağıt, pet şiş topluyor. Sokaklarda köpekler nedensizce bu insanlara havlıyor.Yaşamak giderek zorlaşıyor. Hayat hayatını kaybediyor.

Belki de kaçarak kurtulacağız ama öyle olsaydı herkes kaçıp kurtulurdu. Nereye kaçacağız, ne yapacağız bilemiyorum. Şehirde yaşamak artık olacak bir iş değil. Ya da yaşanacak şehir bu değil. Neredeyse 24 saat trafik olan, en ufak rüzgarda, yağmurda interneti keilen bir şehir. Elektrikler artık gitmiyor o kadar ama bazı geceleri geç saatlerde gidip geliyor hala. Su pahalı, kiralılar pahalı, yemek pahalı, hayat pahalı. Yoksa hayat mı pahasız, biz mi fakiriz bilemiyorum. Yollarda onca güzel araba var, içindeki insanlar araçlardan herhangi

bir medeniyet almamışlar. Medeniler üretmiş, biz tüketmişiz. Parasıyla tabii. Her şey parayla şu hayatta. Parasız sadece sevgi var... Sevgiyi de parayla alanlar var ama şimdilik ona o kadar takılmayalım.

Haftaya daha sağlıklı bir haftada görüşürüz.

Yetkin Gülmen

AYIOĞLU AYI!

MESELA AVRUPA, AMERİKA GİBİ TOPLUMLARDA ADAMLAR, ETE, G. TE, S. KE, D. SSA DOYMUŞLAR, KAFALARI RAHAT... NEDENİ ÇÜNKÜ MODERN!

“BU BİLGİSAYARI KIRIP CAMDAN AŞAĞI ATACAĞIM! BAKALIM O ZAMAN NE YAPACAĞIN?”

diye ünlendi babam.

Hiç ses çıkarmadan bu kadar yakınımı kadar girmeyi nasıl başarıyordu? Bilgisayar ne alakaydı? Yatağımda çirkin bir şekilde oturmuş kitap okuyordum, bilgisayarla ilgili hiçbir durum yoktu. Belli ki kafasında bağırıcılık net bir konu yok. Oturma odasında otururken aniden aklına gelmiş ve sinirlerini bozmuştum. Çorbaya düşen sinek gibi, izlediği heyecan dolu filmin orta yerine düşmüştüm. Filmdeki ailenin pırıl pırıl ve okulun basket takımında mucizeler yaratan çocuğuyla yan yana gelince benim büyük bir dolandırıcı olduğum ortaya çıkmıştı.

Maskem düşmüştü. “Gidip paramı geri isteyeceğim” diyemeyeceği için “aile içi çatışmalar best of” karışık kasetinden rastgele bir şarkıyla giriş yapmıştı: Bilgisayarı kırarım, modemi yakarım (hareketli). Ailelerde olur öyle. Bu evin sevgisiz bir ev olduğunu göstermez. Sadece arada beynimiz en az on yıl daha aynı insanlarla kapalı alanda vakit geçireceğimiz fikrini hazmetmekte güçlük çeker. Ya da ses sistemini deniyor, mikrofon kontrolünü yapıyordu. Ses seviyesinden memnun kalırsa

asıl konuya girecekti. Bilemiyorum.

Aniden bağırılması sonucu parçalara ayrılan akıl sağlımı bir nebze toparladıktan sonra, “ne bilgisayarı baba, kitap okuyorum” dedim. Bir müddet suratıma öfkeyle baktıktan sonra “hıçkırığın geçti mi?” dedi. “Hıçkırımıyordum ki” dedim. “İçeriden duydum, biri hıçkırıyor gibiydi” dedi. Babamın hıçkırık konusunda radikal bazı yaklaşımları vardı. Hıçkıran insanın korkutulduğunda hıçkırığından kurtulduğunu biliyordu.

Ancak el şaklatmak, kulağına bo diye bağırarak ya da balon patlatmak gibi yöntemleri çağdışı buluyordu. Hıçkıran şahısa yaşatılan psikolojik korkunun fiziksel korkulardan çok daha iyi sonuç verdiğini gözlemlemişti. İyi bir korku filmi de öyle değil midir? Aniden beliren hayalete, yüksek ses efektine sırtını dayayan korku filmleri unutulmaya mahkumdur. İyi korku filmleri gerçeklik ve güven hissiyatını size hissettirmeden yok eder, sizi işaretlerini okuyamadığınız, kurallarını kestiremediğiniz bir dünyada yapayalnız bırakır. Örnek olarak:

Shining (cinnet). Babam da hıçkırık konusunda shining gibiydi. Durduk yere “BİLGİSAYARI YOK EDECEĞİM” diye bağırıyor, “bu sefer ne yaptım, kimden

ne duydu, okuldaki öğretmenlerden biri mi arayıp bir şey dedi” diye düşünürken vücudun bütün fonksiyonlarıyla birlikte hıçkırık da duruyordu. “Ölürse ölür... Ama yaşarsa bu deneyimden zihinsel olarak daha güçlü ve hıçkırmayan bir insan

olarak ayrılır” diye düşünüyordu. Şimdiye kadar bir saniye içinde durduramadığı bir hıçkırığı olmamıştı, bu sanırım onun kendisiyle ilgili gurur duyduğu bir şeydi. Sihirbazlık gösterisi gibi bir şey olarak düşünüyordu. Her iyi sihirbaz gibi gösterisini sergilemek için fırsat arıyor, kendine

Ejdeha Olayları

sanki bahaneler yaratıyordu.

“Belki kardeşim hıçkırıyordur, ona bir bak istersen” dedim. Hevesle odadan çıktı, ama “yok ya uyumuş o zaten” diye geri döndü. Elimdeki kitaba bakıp “dersle ilgili bir şey mi o?” diye sordu. Kitabın ismi güz alacakaranlık ejderhaları, kapağında ejderhayla kavga eden cüceler var. Sen tarihimizde böyle bir olay hatırlıyor musun? Diye sormadım. “Edebiyat dersi için kitap okuyoruz baba” dedim. “Nasıl müfredatmış o yaratıklı kılıklı, ben bir edebiyat hocanızla konuşayım...” dedi. Yüzümde aniden beliren taşlaşmış panik ifadesi hoşuna gitmişti. “Her şeyin farkındayım ibişiğolan... O bilgisayarı kırarım...” dercesine bakarak ve göz kontağını bir an için bile kesmeden geri geri adımlarla odadan ayrıldı. Babamın yaşattığı kaliteli gerilimi takdir etmeme daha yıllar vardı.

GAZETE BAYİLERİNDE, MARKETLERDE, TÜM TÜRKİYE'DE!

ÇIKTI!

UYKUSUZ dükkan

www.uykusuzdukkkan.com.tr

Haftalık Mizah Dergisi | 22 KASIM 2018 | Sayı: 586

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin

Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalimescit Mah. Asmalimescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33

Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL:0216 585 90 00

Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatı 320 TL Yurtdışı: www.interdictum.de adresinde

IBAN Numaralarımız:

(Alıcı: Murekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

ÇIK BI SAHİLDE YÜRÜ, HAVA AL. ZİHNİN AÇILIR, SENARYO İÇİN GÖZLEM YAPARSIN HEM

KİŞİN GELMESİ CÜZDANI, CÜĞARAYI, ANAHTARI SOKABİLECEĞİN CEPLERE KAVUŞMAK AÇISINDAN İYİDİR HACI

GÜNEŞ GÖZLÜĞÜNÜ NEREYE SOKACAN? BELKİ GÜNEŞ YÜZÜNÜ GÖSTERİR DE SON SEMERELEERİNE KADAR NASIL FAYDALANIRIM MESELI

EYLE DE BİÇEMSİZ CEPLER YAPIYOLLAR KI

YENİ EMEKLİ OLMUŞ, GÜNDE BEŞ KM. YÜRÜMECE. PEKİ YA SONRA? HAYATA SİTEMLİ Bİ HAL DAHA

CİRKİN BETON BLOKLAR KOMUŞLAR DENİZLE ARANA EY POST

NE İLHAMI? ESEN RÜZGAR VE ENGİN DENİZ ANCA ÜRPERTİ VEREBİLİR BUNA

HEPİNİZİ GÖMECEM Bİ TEK BANA KALACAK ŞU DÜNYA HIRSI

GENİŞ ALANDA BİRHASSA BİSİKLET YOLUNDA YÜRÜMEKTEN ZEVK ALAN BİREYLER DE HAKLI OLARAK BUNUN ŞU FANİ DÜNYADAKİ KOCCA DERTLERİNDEN BİRİ

SON RADDEYE KADAR ZİLE BASMAYACAK. MÜCADELEYE DEVAM, TAVİZ YOK!

BOHEMİMSİ Bİ KAFEDE İLHAM ARAR, HANI FİLMLERDEKİ NEW YORK BOHEMI HESAA Bİ

AZCIK ÖNÜNE BAKMAĞA DAYANAMAZ. GÖZLER DERHAL ARANMAYA BAŞLAR. ARADIGINI DA BULUR

ŞÜPHE DAĞITMAK İÇÜN YER DÖŞEMESİNDEN DOĞRAMALARA DÖRT Bİ TARAFLI MANASIZCA Bİ ALAKAYLA TARAYAN BAKIŞLAR

GAFLET İÇİNDEKİ BÜNYE ACEBA MEVZUUYA UYANAN, SUÇUSTU YAPAN Bİ BAKIŞ VAR MI DİYE KOLAÇAN EDERKENE YİNE BULUR ARADIGINI

ELEMAN MEVZUUYA UYANMASA BİLE ANLAR BU BAKIŞLARIN Bİ KABAHATLI Bİ HAL VAR

BA NE GÜZEL LAPTOPLA İŞİNİ GÜCÜNÜ YAPIYO

BARI OLMADIK BİŞEY YAPAYIM, GAFLETE DÜŞMEYECEĞİM Bİ YERE KAPATAYIM KENDİMİ DİYE TÜM İYİ NİYETİYLE HALK KÜTÜPHANESİNE GİDER. AMA BÜYÜK Bİ DRAMLA KARŞILAŞIR KÜTÜPHANE KAPISINDA

SARAYLAR, KÜLLİYELER, CAMİLER STADLAR YAPTINIZ AMMA ŞU SOĞUKTA DERS ÇALIŞMAK İÇİN KÜTÜPHANE SİRASI BEKLEYİP TİR TİR TITREYEN ŞU GENÇLERE Bİ MEKAN YAPAMADINIZ YA HELAL OLSUN SİZE

BOŞALDIKÇA ALIYOLAR. VALLAA EN AZ 40 DAKKA BEKLERİZ ARKADAŞIM

FEKAT İLHAM NE ESEN RÜZGARDAA, NE ENGİN DENİZDE, NE SOKAKTA NE KAFELERDE NE DE KÜTÜPHANEDE VARDIR DOSTUM, İLHAM AYSBERGİN GÖRÜNMEYEN YÜZÜNÜ, TOPLUMUN BİLİNÇALTINI TÜM

YALINLIĞIYLA DEŞİFRE EDEN, TİK TOK TADIR DOSTUM, TİK TOK TA

TOPLUMUN GERÇEK TRENDLERİ HABİS PAÇOZLUKLARI ARTIK SANİYESİYLE HUZURLARIMIZDA

NASI GTÜ BAŞI OYNAYAN Bİ KAVİM OLDUĞUMUZU SERGİLEYEN SUBLİMINAL Bİ PORNİ ADETA

FENA BAĞIMLILIK YAPAR. KAVİM APLİKASYONUNU BULMUŞTUR NİHAİYET

MİSAL SİZ DE AİLECEK BÖYLE TEKNO DANS EDEBİLİR MİSİNİZ?

KAPILARR KAPILAR

GERÇEKTEN EĞLENIYOLLAR, BİZİ DE ALIN ŞU SAADET ZİRCİRİNE

ÇEKİYATIN ENVAİSİ

YAHUT "KİMIN KOCASI BU BENİM KOCAM" AKIMINDA VERİLEN SUBLİMINAL MESAJLAR

KİMIN KOCASI BU BENİM KOCAM

NASI DALYRAK Bİ İFADE

KOCASI 12.500 LİRAYA LAMİNANT, KAPİ, FAYANS, BEMBİYAZ MOBİLYALARI FİLAN YENİLEMİŞ TABİİ

"BANA NE" ŞARKISINA Mİ, YOKSA Bİ TÜRK FİLMİ REPLİĞİNE Mİ PLEYBEK YAPIYO BİLMİYORUM, ŞU GÜZELLER GÜZELİNİN ÖZÜNÜN BÖYLESİNE PAÇOZ OLABİLECEĞİ AKLINIZA GELEBİLİR MİYDİ?

ÖYLE GÜZEL ÖYLE SEĞİYİM Kİ HERKEŞ GORSUN

YERE YAPIŞIK TOFAŞLARLA TÖRK SANAYİNİN NELERE KADIR OLDUĞUNU GÖRÜSÜNÜZ

O NASI SUSPANSİYON LA?

YAHUT YAPTIĞI HIZA ŞAHİT OLMAMIZI İSTEYENLER. FONDA ÇALAN MÜZİK. TASVİRSİZ

255